

ρων πώς ἐγροίκησαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μαστρὸ Σταμάτην. — — —
 / — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθεν.
 / — Ἰωάννης Ταπλισίας ἀντιμάρτυρα καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἔγρα / ψα ἐγὼ παπᾶ
 Ἰωάννης Κακαλιώρης διὰ λόγου του —
 / — Γιάκουμος Μπαρότζης βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —
 / — Τζῶρτζος Βαράνης βεβαιώνει ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ ὑπογρά / φοντος
 μὴ ἔχοντας γράμματα —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

329

Μαρτυρία

φ. 182^{r-v}

/ Ἐβγαλμένη Φ. 186

/ [+] 1683/ Μαγίου 24/ τὴν σήμερον ὁ κύρ Ἰάκωβος Ντεγαίτας ἐπροσκά-
 λεσεν ἐμέ / νὰ τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ τὸ καλόγερον Κουτουκάρη καὶ κύρ
 Ἀγουστῆν τῆς Ρίκαινας / καὶ ἤρθαμε εἰς τὰ Περάματα τῶν Ἐνκαριῶ ἀπάνω στὸ
 πρᾶμα τοῦ ἄνωθεν Ντεγαίτα καὶ / ἐρώτησεν ὁ αὐτὸς Ντεγαίτας τοὺς αὐτοὺς ἄνωθε
 καλόγερον καὶ Ἀγουστῆν καὶ εἶπεν τος ὅτιν / νὰ μαρτυρήσουσιν ἀπάνω εἰς τὴ ψυχὴν
 τος ἔντα θυμοῦνται διὰ τίς Ποταμίδες ὁποῦ πρετε / ντέρειν ὁ ἀφέντης ὁ Τάγαρης
 πὼς ἔχει νὰ κάμη. Ἐτζιν ἐπηλογήθην ὁ καλόγερος καὶ εἶπε ὅτιν / εἰς τὴν ψυχὴ
 μου καὶ εἰς φόβον Θεοῦ ἐγὼ εἶμαι ἐκατὸ χρονῶ καὶ θυμοῦμαι πὼς ὁ γέρο Σταμάτης /
 τοῦ Φλώριου ἤκανε τὲς αὐτὲς Ποταμίδες πάντα ζάφτι καὶ ἥσπερνέ τζι καὶ ἥβαζε καὶ
 κολο / κυθιὲς εἰς τὲς αὐτὲς Ποταμίδες καὶ ἦτανε ἐδικές του καὶ ἡ στράτα ἦτονε
 πάντα ἀπὸ ἔκ / παλαι ἐκεῖ ποῦναι ἕως τὴν σήμερον καὶ δὲν ἐλλάχτη ποτὲ ἀπὸ τὸν
 τόπο τῆς. Ἐτζιν καὶ ὁ κύρ Ἀ / γουστῆς μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν
 του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς εἶναι ἡ ἀλήθεια καθὼς / τὸ λέγειν ὁ καλόγερος ἄντζι
 λέγειν πὼς ὄντας ἐπόθανε ὁ Σταμάτης τοῦ Φλώριου ὁποῦχε / τὰ ἴδια πράματα τὰ
 ἐπῆρε αὐτὸς κουντουβερνικὰ καὶ ἥβαζε λέγειν καὶ κολοκυθιὲς εἰς / τὲς αὐτὲς Ποτα-
 μίδες καὶ ἤκανε κολοκύθια περισσὰν καὶ ἔπαιρνα τὴν μάρτην τος ἡ γυναῖ / κα
 τοῦ Φλώριου καὶ τὰ παιδίαν του. Ἐτζι μαρτυροῦσιν καὶ οἱ δύο τος πὼς τὸ θυμοῦνται
 καὶ ἦτον ἡ στρά / τα ἐκεῖ ποῦναι τὴν σήμερον καὶ ὁ ποταμὸς ἤτρεχε ἀπὸ κατωθιὸ
 τῆς στράτας καθὼς φαίνεται τὸ ση / μάδι του ἀπόζων ἀπὸ τίς Ποταμίδες. Οὕτως

μαρτυροῦσιν καὶ οὕτως λέσιν ἐνώπιον Θεοῦ. "Οθεν εἰς / βεβαίωσιν ἀπογράφου καὶ ἀντιμάρτυρες.

/ — ἐγὼ Παρθένιος Φρίελος ἀντιμάρτυρας καθὼς ἐγροίκησα τῶν ἄνωθε.

/ — ἐγὼ Ἰωακεῖμ ἱερομόναχο Ἀρώνης ἀντιμάρτυρας καθὼς ἐγροίκησα τῶν ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ Ἐβγαλμένη

/ + Τὴν αὐτὴν ἄνωθε ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ Βασίλης ὁ Ξενάκης καὶ λέ / γει καὶ αὐτὸς ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς εἶναι ἐβδο-
μήντα / [[πέντε]] ἐφτά χρονῶν καὶ θυμᾶται ἀπόστας ἦτονε μικρὸς πὼς τῶν Μπερα-
μάτων / ἡ στράτα ἦτονε πάντα ἀποκεῖ ποῦναι τὴν σήμερον καὶ ὁ ποταμὸς ἤτρεχε
παρακάτω / καὶ οἱ Ποταμίδες ἦτανε μέσα στὸ πρᾶμα τοῦ Σταμάτην τοῦ Φλώριου
καὶ ἤριζέν τις / ἐκεῖνος καὶ ἤπαιρνέν τις καὶ ξέρει πὼς ἄλλος κανεῖς δὲν εἶχε νὰ
κάμη ἐκεῖ δια / τὶ λέγειν ἀπὸ μικρὸς ἐπρατικάριζε ἐκεῖνα τὰ μέρην μὲ τὸν κύρην
του καὶ ξέρει το / σίγουρα πὼς εἶναι ἔτζι. Τοῦτο μαρτυρᾷ καὶ τοῦτον λέγειν ἐνώ-
πιον Θεοῦ. "Οθεν εἰς βεβαίω / σιν ἀπογράφου καὶ ἀντιμάρτυρες.

/ — παπᾶ Ἰωσήφ Κωβαῖος ἀντιμάρτυρας ὡς ἐγροίκησα τοῦ ἄνωθε Βασίλη —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ Ἐβγαλμένη

/ — Ἀκόμα στὶς 25 / τοῦ ἄνωθεν μηνὸς ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ μαστροῦ Γεώργην
Λιοντῇ γαμπρὸς τοῦ ἄνωθε Ντεγαῖτα ὁ μα / στρὸ Ἀντώνης Λάμπας μαρτυρᾷ καὶ
λέγειν ἀπάνω στὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς ἡ στράτα τῶν Μπεραμάτων
στὶς Ἐ / καρὲς ἐπέρνα πάντα ἀπόξων ἀπὸ τὸ πρᾶμα τῆς Μαραγγοπούλας καὶ ὁ
ποταμὸς ἤτρεχε παρακάτων καὶ ὅχιν ἀ / πὸ τοῦ Φλώριου τὸ πρᾶμα καὶ οἱ Ποταμίδες
ὁποῦναι ἀπὸ κατωθιὸ ἦτανε τοῦ Φλώριου καὶ ἤκανέ τις ζάφτι καὶ ἤβαζε πάν / τα
κολοκυθιὲς ἐκεῖ. Τοῦτο μαρτυρᾷ ἐνώπιον Θεοῦ πὼς τὸ ξέυρει ἀπόστας ἦτανε μικρὸς
ποῦ εἶναι σωστοῖν σήμερον ἐβδομή / τα χρόνοι καὶ θυμᾶται το πολλὰ καλὰ καὶ ἄλ-
λος κανεῖς δὲν εἶχε νὰ κάμην στὶς Ποταμίδες μόνο ὁ Φλώριος. "Οθεν διὰ / πίστωσιν
βάζειν καὶ ἀντιμάρτυρες ἀγγαλὰ καὶ νὰ ἔχην τώρην σήμερον ὀχτὼ χρόνοι ὁποῦ
εὐρίσ[κεται] / ὑστερησμένος τῶν ὀφθαλμῶν μὰ ἀπὸ ἐκπαλαι θυμᾶται ὡς ἄνωθεν
μαρτυρᾷ καὶ ἄλλο δὲν ἠξέ[ρει].

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς ἀντιμάρτυρας ὡς καθὼς ἤκουσα τοῦ ἄνωθε μαστρ'
Ἀ[ντώνη].

/ — Γιωάννης Λουρδᾶς ἀντιμάρτυρας — — —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

330

Ἀγοραπωλησία

φ. 182^v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ Ἰουνίου 3/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου / ἐδῶ παρὼν ὁ παναινδεσιμώτατος ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς Γάτος καὶ ὁ κύρ Νικόλας Τουτουρλίας λέγοντας ὁ αὐτὸς / κύρ Νικόλας τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν του ἓνα σπίτιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Κάτου Σανγγριοῦ / σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη πρὲ Χουρσῆν καὶ τοῦ κυροῦ του τοῦ αὐτοῦ Νικόλα καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὁ / ποῖο σπίτιν μὲ τὴν αὐλὴν του καὶ μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν του ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον / τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ πουλεῖ τον τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη πρὲ Χουρσῆν διὰ ρεάλια τέσσερα ἦτοιν 4 / καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν τος τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴ τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τὰ ἐμέτρησεν / ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλαβέν τα εἰς τὰς χεῖρας του ὁ αὐτὸς πουλητὴς καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμέ / νος ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ εἰρημένου ἀγοραστῆν / νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν δικόν του καὶ ἀγοράν του καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁ / ποὺ νὰ ἤθελε εὐρεθῆν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν / σπίτιν ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πουλητὴς καὶ τὰ καλὰν του ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκονται νὰ μαντινιέ / ρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας / πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια δύο ἦτοιν 2/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζη / μιῶται καὶ πάλι ἡ παρὼν πουλησία νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγρα / μμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους μάρ / τυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος.

/ — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας τὰ ἄνωθε ++
/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε ++
/ — Ἰάκουβος Γάτος μάρτυρας στ' ἄνωθε —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.